

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200491
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720200491.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci navrhovateľky H. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. E. 5, XXX XX L., proti povinnej H. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, XXX XX J., právne zast. Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom, so sídlom Námestie M. R. Štefánika 30/33, 955 01 Topoľčany, o určenie výživného na plnoleté dieťa voči rodičovi, o odvolaní navrhovateľky a o odvolaní povinnej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18Pc/2/2020-119 zo dňa 23. 09. 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 18Pc/2/2020-176 zo dňa 26. 05. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 18Pc/2/2020-119 zo dňa 23. 09. 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 18Pc/2/2020-176 zo dňa 26. 05. 2021, potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že povinná matka H. R., nar. XX. XX. XXXX je povinná platiť na výživu dcéry H. R., nar. XX. XX. XXXX výživné a to od XX. 02. 2020 do 31. 08. 2020 po 100,- Eur mesačne, od 01. 09. 2020 po 190,- Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci k rukám dcéry. Zameškané výživné za obdobie od XX. 02. do 30. 09. 2020 v sume 879,70 Eur okresný súd povolil matke uhradiť v splátkach po 50,- Eur mesačne k rukám dcéry, splatné spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka podala na okresný súd návrh, v ktorom žiadala, aby súd zaviazal povinnú, t. j. jej matku, uhrádzať jej výživné po 260,- Eur mesačne od podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že pôvodne rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1P/54/2017 zo dňa 05. 12. 2017 bola navrhovateľka zverená ako maloletá do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na ňu výživné po 140,- Eur mesačne. Do júla 2019 žila s matkou a otec riadne plátil výživné. Po nezhodách s matkou odišla navrhovateľka bývať k otcovi. Doposiaľ býva u otca a študuje na Strednej škole v Novákoch. Matka neprispieva na jej výživu žiadnou sumou.

3. Matka dieťaťa (povinná osoba) vo vyjadrení uviedla, že nesúhlasí s opisom skutočností, ktoré sú uvedené v návrhu. Po rozvode manželstva jej bola dcéra zverená do starostlivosti a ako matka vždy pre ňu chcela len to najlepšie. Stalo sa, že navrhovateľka prestala chodiť do školy a zháňala si ospravedlnenky cez kamarátky. Dcéra odišla 14. 08. 2019. Po odchode dcéry k otcovi sa s týmto

nedohodla, že by si neplatili vzájomne výživné. Daňový bonus si na navrhovateľku neuplatňovala, je pravdou, že poberá rodinné prídavky. Poukázala na to, že otec navrhovateľky pracuje v Taliansku, a teda zarobí dostatočne. Rovnako navrhovateľka je dospelá, pracuje, zarába si sama na seba, preto požadovala, aby súd návrh navrhovateľky ako bezpredmetný zamietol. Podaním doručeným okresnému súdu XX. 03. 2020 matka (povinná osoba) vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen. Žiadala, aby súd vyslovil svoju nepríslušnosť a prerokovanie sporu postúpil na Okresný súd Partizánske. Okresný súd konštatoval, že námietka miestnej príslušnosti nebola povinnou uplatnená včas a nie je dôvodná, preto na ňu okresný súd neprihliadol a spor prejednal a rozhodol. Poukázal pritom na ust. § 41 CSP podľa ktorého môže ten proti komu návrh smeruje vzniesť námietku miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Prvým procesným úkonom matky bolo vyjadrenie k návrhu v ktorom námietku miestnej príslušnosti nevzniesla.

4. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež uviedol, že písomným podaním doručenej okresnému súdu dňa XX. 03. 2020 vzniesla povinná (matka) námietku zaujatosti voči Okresnému súdu Zvolen, ktorú odôvodnila tým, že otec navrhovateľky má priateľku, ktorá pracuje na Okresnom súde Zvolen. K tomu okresný súd konštatoval, že námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní, od kedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený (§ 53 ods. 1 CSP). V námietke zaujatosti je strana tiež povinná uviesť, kedy sa o dôvode vylúčenia dozvedela, okrem iných náležitostí (§ 52 ods. 2 CSP). Povinná v návrhu neuviedla, kedy sa o dôvode vylúčenia dozvedela, z obsahu podania je však zrejmé, že o tejto okolnosti mala povinná dlhodobú vedomosť, preto okresný súd konštatoval, že námietku zaujatosti nepodalala včas a neuviedla tiež také dôvody, ktoré by spĺňali náležitosti vylúčenia sudcu z prejednávanej veci. Len samotná skutočnosť, že súčasná priateľka otca navrhovateľky je zamestnankyňou okresného súdu, neznamená nevyhnutnosť vylúčenia konajúcej sudkyne, prípadne celého okresného súdu z prejednávania veci navrhovateľky.

5. Po vykonaní dokazovania okresný súd zistil, že navrhovateľka je študentkou strednej školy. Od marca 2020 bola však doma vzhľadom na situáciu v súvislosti s pandemiou Covidu. Do marca 2020 sa uhrádzala internát 33,- Eur mesačne, obedy v škole 12,- Eur týždenne a ostatná strava. Od marca 2020 je internát uzavretý. Ďalej si uhrádzala cestovné - mala študentskú kartu, avšak prímestské linky a súkromné linky musela uhrádzať. Do školy dochádzala týždenne, čo ju stálo 6,- Eur + cestovanie MHD, jedna jazda 0,70 Eur. Každý druhý týždeň chodila na prax, kde dochádzala vlakom, ten mala zdarma. V čase rozhodovania okresného súdu bola študentkou 3. ročníka SOŠ Nováky v odbore mechanik - mechatronik. Štúdium mala ukončiť v 4. ročníku maturitou a výučným listom. V škole sa uhrádzalo ZRPŠ 20,- Eur ročne, kniha angličtina 15,- Eur a ďalšie poplatky. Na praxi zložila zálohu 68,- Eur na náradie, čo sa uhrádzalo cez firmu, pokiaľ by došlo k nejakej strate alebo poškodeniu, pokiaľ nie, suma jej bude vrátená. Od otca dostávala 20,- Eur týždenne vreckové, ev. podľa potreby aj viac. Náklady mala na bežnú stravu, oblečenie. Ďalej podstúpila očkovanie proti rakovine krčka maternice 3 dávky, každá po 140,- Eur, čo uhrádzal výlučne otec. Doma býva u otca v rodinnom dome, ktorý je v jeho spoluvlastníctve a jeho dvoch ďalších súrodencov. V spodnej časti býva ona spolu s otcom a otcovou sestrou, v hornej časti býva jej sesternica s manželom. Mala k dispozícii samostatnú izbu, avšak po nezhodách v rodine, býva v izbe spolu s otcom. Otec chodieval na týždňovky, takže cez víkendy sú spolu. Ona sama nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ani hnutelné veci väčšej hodnoty. Snažila zohnať si nejakú brigádu, čo sa jej však nepodarilo. Do marca 2020 chodila na prax a jej príjem bol cca 240,- Eur mesačne, prípadne, ak bola PN, tak aj menej. Čo sa týka prídavkov na dieťa, nevie, kto ich poberá. Matka jej neposielala žiadne peniaze, ani vecné plnenie, spolu sa nekontaktujú. Dôvodom odchodu od matky bola správa, ktorú zverejnila na Instagrame, čo bolo ešte v 1. ročníku na strednej škole, mama aj babka jej to neustále vyčítali, kvôli tomu sa hádali, preto v auguste 2019 odišla k otcovi a odvtedy je u neho. Do školy riadne chodí, každú neprítomnosť má ospravedlnenú. Asi dva krát sa stalo, že zaspala, mala dva oneskorené príchody. Pokiaľ matka predložila správy z internátu, stalo sa, že mala v rukách cigaretu a vychovávateľka si myslela, že je to marihuana. Je pravdou, že boli tam aj rôzne iné veci, preto bolo prijaté rozhodnutie, ktoré predložila matka. Na pojednávaní dňa 23. 09. 2020 navrhovateľka doplnila, že nastúpila do 4. ročníka, na prax nechodí, pretože nebola uzavretá zmluva s príslušnou firmou. Do školy dochádza autobusom, následne z internátu do školy používa aj vlak, ktorý je zdarma.

6. Povinná pracuje v pozícii majsterky v spoločnosti AAH Plastics, s. r. o. Solčany, okres Topoľčany, kde v priemere má čistý príjem 800,- Eur. Na mladšiu dcéru F. jej otec má platiť výživné po 120,- Eur mesačne, avšak toto platí nepravidelne, každý druhý, tretí mesiac, z ktorého dôvodu to šla nahlásiť na políciu. Po šetrení polície jej otec výživné doplatí. Poberá prídavky na obe dcéry, ktoré si ponecháva. S dcérou F.

bývajú v rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve matky, dom zakúpila cez hypotéku, aby mali kde bývať. Obe deti tam mali k dispozícii svoju izbu, od 10/2019 tam býva aj jej priateľ. Bol zamestnaný v zahraničí, t. času je nezamestnaný, nemá nárok na žiadne dávky. Matka uhrádza za bývanie 110,- Eur na energie, hypotéku 180,- Eur mesačne, poisťku 50,- Eur mesačne. Uhrádza si tiež životnú poisťku po 30,- Eur mesačne a poisťku so sporením dcéry F. po 23,- Eur mesačne. Má výdavky na cestovanie do zamestnania, čo je 44 km, cestovné cca 100,- Eur mesačne. Dcéra F. chodí do 7. triedy základnej školy, t. času mala mimoriadny výdavok na nákup strojčeka na zuby 102,- Eur, bude doplácať ešte 250,- Eur. Ďalej má dcéra kožné problémy, kde uhrádzala v lekárni 30,20 Eur. V škole sa uhrádzali obedy do marca 5,- Eur mesačne, ZRPŠ 15,- Eur na rok, kupovala jej knihu angličtiny 20,- Eur, zošity 10,- Eur, ďalej uhrádza výdavky do triedneho fondu, výlety od 2,- po 8,- Eur. Matka ďalej platí za smeti 12,- Eur na osobu ročne, daň z nehnuteľnosti 30,- Eur ročne. Náklady na stravu, hygienu, starostlivosť o dom cca 100,- Eur mesačne, mimoriadne výdavky napr. naposledy na opravu strechy 140,- Eur. V čase, keď je v nočnej, je mladšia dcéra u starých rodičov, kde sa aj stravuje, sprchuje, takže rodičom podľa potreby prispieva 30,- až 50,- Eur mesačne, kým bola u nej aj staršia dcéra, chodievali k starým rodičom spolu. O dcéru sa riadne starala, na 18-te narodeniny jej platila vodičský preukaz 750,- Eur, na ktoré mal otec uhradiť polovicu, avšak peniaze jej nedal. Dcéra vodičák urobila až na tretí krát a zakaždým uhrádzala za opravné skúšky kolok 8,- Eur.

7. Z vylučku svedka H. R. prvostupňový súd zistil, že je otcom navrhovateľky. Dcéra mu zavolała, že má problémy s matkou a starými rodičmi, či môže k nemu prísť, tak s tým súhlasil. S matkou toto nijako neriešil, odvtedy je dcéra u neho, riadne chodí do školy, hoci je pravdou, že mala problémy na internáte, spolu to však vyriešili. S dcérou bývajú v rodinnom dome, ktorý je v spoluvlastníctve jeho a ďalších dvoch súrodencov, v dome býva ešte jeho staršia sestra a jej dcéra spolu s manželom, t. j. bývajú tam tri rodiny a náklady si delia na troje. Čo sa týka výdavkov, uviedol mesačné výdavky: príspevok na energie 50,- Eur, príspevok na kúpu dreva 150,- Eur ročne, vodné a stočné 20,- Eur, smeti 5,- Eur mesačne. Nákupy potravín, drogérie 200,- Eur mesačne, telefón 30,- Eur mesačne, telefón navrhovateľke 30,- Eur mesačne. Navrhovateľke uhrádza internát 33,- Eur mesačne, zo zdravotných dôvodov sa nestravuje v škole ani na internáte (nemôže mliečne výrobky), strava je 200,- Eur mesačne, cestovné 40,- Eur mesačne. Ďalej platí výživné na druhú dcéru F. 120,- Eur mesačne. Navrhovateľke uhrádzal tiež 3 vakcíny po 140,- Eur. S povinnou sú spoluvlastníci pozemku, ktorý zakupovali počas trvania manželstva, on sám je vlastníkom staršieho auta zn. Opel Astra, ročník 2006, t. času nefunkčné, nemá financie na jeho opravu. Od novembra minulého roku pracoval v Taliansku ako stavebný robotník, kde mal minimálnu mzdu 480,- Eur mesačne a diéty cca 1.000,- Eur mesačne. Dňa 02. 03. 2020 kvôli pandémie sa vrátil domov a ďalej už nemohol vycestovať, bol s ním ukončený pracovný pomer. Od 02. XX. 2020 nastúpil ako stavebný robotník do spoločnosti Stavby a rekonštrukcie, s. r. o., Krupina. V marci teda bol doma bez nároku na príjem. Čo sa týka platenia výživného na dcéru Karolínu, svedok uviedol, že sa spolu s matkou dohodli v septembri 2019, že každý bude mať v starostlivosti jednu dcéru a nebudú si navzájom posilať výživné. V decembri 2019 mu matka volala, aby jej doplatil výživné a tak v januári 2020 doplácal výživné za 5 mesiacov zo svojich úspor. Sám však finančne nezvláda financovať všetky náklady, preto sa navrhovateľka rozhodla, že bude žiadať výživné od svojej matky. Je pravdou, že za čas, keď bol bez príjmu, taktiež neuhrádzal výživné na dcéru F.. Po prvej výplate však dlžné výživné mieni doplatiť.

8. Prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľka doložila potvrdenie o návšteve školy - SOŠ X., v školskom roku XXXX/XXXX žiačka 3. ročníka. Navrhovateľka doložila potvrdenie školského internátu pri SOŠ J. o ubytovaní a výške mesačného príspevku 33,- Eur, rozhodnutie o prijatí do školského internátu v školskom roku 2020/2021, doklad o platbe za ubytovanie na internáte 9/2020 v sume 33,- Eur. Matka predložila súdu správu SOŠ X., v zmysle ktorej bola navrhovateľka prijatá na štúdium prestupom z SPŠ R. v Kysuckom Novom Meste dňa 01. 03. 2018 do 1. ročníka v II. polroku, tento ukončila s priemerom známok 2,5, vymeškala 56 vyučovacích hodín - ospravedlnené. V 2. ročníku v I. polroku mala priemer známok 2,3, počet vymeškaných a ospravedlnených hodín 117, v II. polroku celkový priemer 1,9, počet vymeškaných a ospravedlnených hodín 36. V 3. ročníku I. polrok celkový priemer 2,4, absencia 148 vyučovacích hodín, ospravedlnené - zdravotné problémy študentky. Počas štúdia s ňou neboli problémy v správaní. Ďalej matka doložila výpis dochádzky navrhovateľky do školy za február 2020, kde sú evidované absencie, čiastočne ospravedlnené, čiastočne neospravedlnené. Matka uviedla, že aj v novom školskom roku sleduje prítomnosť dcéry v škole a má evidovanú neospravedlnenú absenciu. Navrhovateľka uviedla, že všetky absencie dodatočne ospravedlnila z dôvodu návštevy u lekára, čo v škole včas vždy oznámila. Ďalej predložila súdu čiastočný výpis svojich známok, podľa

ktorých z ANJ má priemer 2,75, Dejepis priemer 2,0, matematika priemer 1,3, SJ priemer 3,25, strojárská technológia priemer 2,0 (čl. 90). Ďalej matka doložila prehľad o odpracovanej dobe navrhovateľky na praxi spoločnosti H., s. r. o. za obdobie júl až december 2019, pracovný posudok, v zmysle ktorého navrhovateľka vykonáva odbornú prax na základe Dohody o brigádnickej činnosti, má ustanovený týždenný pracovný čas v rozsahu 20 hodín na jednozmennej prevádzke, s jej prácou bola vyjadrená spokojnosť, k práci sa stavia zodpovedne, v kolektíve je obľúbená, bezkonfliktná. Matka tiež predložila rozhodnutie SOŠ J. zo XX. 03. 2020, kedy bola jej dcéra podmiennečne vylúčená zo školského internátu z dôvodu opakovaného porušovania školského poriadku na internáte, pretože sa v nočných hodinách stretávala s ubytovanými chlapcami a na balkóne školského internátu v neskorých večerných hodinách užívala pravdepodobne omamnú látku, porušila opatrenia BOZP tým, že napomáhala iným k preliezaniu medzi poschodiami po zábradlí balkóna. Bola jej stanovená skúšobná lehota do 30. 06. 2020. Navrhovateľka ďalej doložila doklady k cestovným nákladom (čl. 94 prílohová obálka - lístky MHD na trase Krupina - Zvolen: 1,85 Eur, Prievidza - Nováky 0,90 Eur, Krupina - Dolný Jalšovík 0,75 Eur, pokladničné doklady k nákupom potravín, potrieb do domácnosti, v lekárni, doklady k absolvovaniu očkovania vakcínou „Silgard“. Podľa oznámenia Obecného úradu Jalšovík sa navrhovateľka do obce prisťahovala 23. 09. 2019, býva spolu s otcom, jeho sestrou a sesternicou s manželom v rodinnom dome, ktorý je v podielovom vlastníctve jej otca a jeho dvoch sestier, v obci má dobrú povesť. Podľa oznámenia spoločnosti H., s. r. o., navrhovateľka mala čistý príjem za 7/2019: 459,56 Eur, 8/2019: 248,36 Eur, 9/2019: 112,- Eur, 10/2019: 290,68 Eur, 11/2019: 281,15 Eur, 12/2019: 82,25 Eur, 1/2020: 0,- Eur, čo spolu činí v priemere za obdobie od 2 do 1/2020 122,83 Eur (priemerný príjem za uvedené obdobie tak činí v čistom 245,60 Eur). Podľa oznámenia Mestského úradu Partizánske, matka žije v S. v rodinnom dome, ktorý je v jej vlastníctve spolu s maloletou dcérou F., je zamestnaná, mesto voči nej nevedie žiadne priestupky. Podľa oznámenia ÚPSVaR Partizánske, matka poberá prídavky na dve deti H. a F. vo výške 49,90 Eur mesačne. Podľa potvrdenia zamestnávateľa - spoločnosť B. R., s. r. o. F., matka pracovala v spoločnosti na pozícii operátor výroby od 4/2016 do 31. 12. 2019, pracovný pomer bol ukončený dohodou. Podľa zamestnávateľa bola hodnotená kladne, jej priemerný mesačný zárobok v čistom činil 755,70 Eur. Zamestnávateľom bola hodnotená kladne. Podľa potvrdenia zamestnávateľa C. J. R., s. r. o. R. je matka zamestnaná v spoločnosti od 01. 01. 2020 v trvalom pracovnom pomere v pozícii zmenový majster. Zamestnávateľom bola hodnotená kladne. Za mesiac január mala čistý príjem 969,53 Eur, uplatňuje si daňový bonus na maloletú F.. Matka doložila doklady k platbám za bývanie, hypotéku, poisťky, telefón, daň z nehnuteľnosti, poplatok za komunálny odpad, zdokladovala mimoriadne výdavky v súvislosti so starostlivosťou o dom, platby pre dcéru F.. Navrhovateľka predložila potvrdenie o zdaniteľných príjmoch svojho otca za rok 2019 a to za zamestnávateľa R. a rekonštrukcie, s. r. o., Krupina, za vyplatené mesiace 1 až 10/2019, kde čiastkový základ dane činil 2.639,30 Eur, u zamestnávateľa FF O., s. r. o. Zvolen čiastkový základ dane činil 1.174,76 Eur, podľa potvrdenia o príjme zamestnávateľa Stavby a rekonštrukcie, s. r. o. Krupina za obdobie 4 až 8/2020 priemerný mesačný zárobok v čistom u otca činí 474,- Eur.

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, podľa § 75 ods. ods. 1 Zák. o rodine a podľa § 77 ods. 1 Zák. o rodine.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka je študentkou strednej školy (v čase rozhodovania okresného súdu vo 4. ročníku). Z výpovede povinnej a predložených listinných dokladov pre prvostupňový súd vyplynulo, že navrhovateľka začala štúdium na strednej škole, avšak v 2. ročníku v marci 2018 prestúpila na inú strednú školu, kde opätovne začala od 1. ročníka, dôvodom boli problémy v predchádzajúcej škole súvisiace najmä s nedostatočnou dochádzkou navrhovateľky do školy. V tejto súvislosti okresný súd zdôraznil, že bola to práve matka navrhovateľky, ktorá zabezpečila prestup na inú školu a umožnila navrhovateľke študovať na strednej škole a tak sa pripraviť na budúce povolanie. V prípade, že by si navrhovateľka riadne plnila svoje študentské povinnosti, toho času by zrejme strednú školu mala ukončenú. Navrhovateľka bola v čase rozhodovania okresného súdu vo 4. maturitnom ročníku a je predpoklad, že by mohla strednú školu ukončiť. Keďže navrhovateľka študuje formou denného štúdia okresný súd konštatoval, že vyživovacia povinnosť rodičov k nej naďalej trvá, nakoľko sa navrhovateľka pripravuje štúdiom na budúce povolanie. Nárok navrhovateľky na výživné zo strany oboch rodičov je teda daný v zmysle Zákona o rodine. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal z potrieb navrhovateľky ako oprávnenej, ako aj z možností a schopností oboch rodičov ako povinných. Navrhovateľka preukázala, že má pravidelné výdavky za ubytovanie na internáte 33,- Eur mesačne, za stravu od 09/2020 po 65,- Eur mesačne (raňajky a večere počas týždňa), ďalej výdavky so zabezpečením

obedov počas týždňa a stravy počas víkendov. V súvislosti so školou má zvýšené výdavky na cestovné a to dochádzanie na internát a následne z internátu do školy - platby za MHD, prímestské linky, pokiaľ cestuje vlakom, má cestovanie zdarma. Ďalej navrhovateľka preukázala výdavky súvisiace s návštevou školy ako sú bežné poplatky do školy za ZRPŠ, do triedneho fondu, na nákup školských pomôcok a učebníc. K ďalším výdavkom na strane navrhovateľky patria bežné výdavky na zabezpečenie osobných potrieb (bývanie, drogéria, kozmetika, oblečenie, obuv), navrhovateľka preukázala v tomto období aj zvýšené výdavky spojené s vakcináciou. V tomto smere okresný súd prihliadol na to, že v súvislosti s pandemiou Corona vírusu došlo k zmene vo výdavkoch navrhovateľky, kedy uvedené výdavky mala do marca 2020, následne z dôvodu karantény a školských prázdnin do augusta 2020 pravidelné výdavky súvisiace so školou jej odpadli. Na druhej strane, pokiaľ navrhovateľka mala do marca 2020 príjem z vykonávania praxe, tento príjem od septembra 2020 už nemá a z dôvodu plnenia školskej dochádzky nemá možnosť si zabezpečiť vlastný príjem. Okresný súd preto určoval rozdielne výšku výživného za obdobie od podania návrhu, t. j. od XX. 02. 2020 do 31. 08. 2020, nakoľko konštatoval, že v mesiacoch 2, 3/2020 navrhovateľka dosahovala príjem z platenej praxe, ktorým v rozsahu zhruba 1 pokrýva svoje výdavky, za obdobie 3 až 8/2020 mala znížené výdavky z dôvodu, že sa zdržiavala výlučne v domácom prostredí a výdavky súvisiace so školou neuhrádzala. Následne od 01. 09. 2020 prvostupňový súd určil výživné ako pri bežnom chode vecí, t. j. návšteva školy a ostatné potrebné výdavky na strane navrhovateľky. Prvostupňový súd tiež konštatoval, že pokiaľ porovnal príjem matky a otca navrhovateľky, je pravdou, že otec od 4/2020 má nižší príjem ako matka navrhovateľky. Na druhej strane konštatoval, že otec pracoval najmä v zahraničí (Česká republika, Taliansko), avšak nepreukázal, že pokiaľ je zamestnaný v Slovenskej republike, že by mu bránili vážne dôvody (napr. zdravotné dôvody) dosahovať dostatočný príjem na to, aby sa mohol v rozsahu 1 podieľať na starostlivosti o navrhovateľku. Okrem toho matka navrhovateľky preukázala vyššie výdavky súvisiace s bývaním, cestovaním do zamestnania, starostlivosťou o mladšiu dcéru, ktoré okresný súd hodnotil ako opodstatnené. Pokiaľ navrhovateľka odišla z domácnosti matky a býva u svojho otca, tento v celej miere zabezpečoval všetky potreby navrhovateľky. Navrhovateľka odišla od matky po vzájomných konfliktoch, pričom značne negatívne vykresľovala starostlivosť matky. Prvostupňový súd uviedol, že nezistil na strane matky ako povinnej zanedbávanie starostlivosti o navrhovateľku, kým bola v jej starostlivosti. Matka sa naďalej zaujíma o dochádzku navrhovateľky do školy, o jej školské výsledky, čo prvostupňový súd vyhodnotil v jej prospech, hoci to tak navrhovateľka nevníma. Konflikt medzi navrhovateľkou a jej matkou prispel k tomu, že sa nevedia dohodnúť na plnení vyživovacej povinnosti zo strany matky, keďže ako sama navrhovateľka potvrdila, odmieta s matkou komunikovať. Aj týmto svojim postojom tak navrhovateľka prispela k tomu, že doposiaľ jej matka neuhrádzala výživné, nakoľko sa rodičia na tejto okolnosti nedohodli, ani medzi rodičmi navrhovateľky nie je komunikácia na požadovanej úrovni. Súd pri určovaní výšky výživného zohľadnil tú skutočnosť, že matka má v osobnej starostlivosti maloletú F., ktorej zabezpečuje plnú starostlivosť, na jej výživu má prispievať otec výživným po 120,- Eur mesačne, tento sám vo svojej výpovedi potvrdil, že výživné neplatí pravidelne a teda matka musí pokryť starostlivosť o maloletú F. sama v takom období. Matka má zvýšené výdavky v súvislosti so zabezpečením bývania - splácanie hypotéky a s tým súvisiacej poisťky, výdavky súvisiace s údržbou domu, zvýšené výdavky v súvislosti s dochádzaním do zamestnania. Na druhej strane okresný súd prihliadol na to, že matka poberá prídavky na dieťa, ktoré sú určené navrhovateľke a tieto si ponecháva pre vlastnú potrebu, čo predstavuje príjem matky. U otca prvostupňový súd zistil bežné výdavky súvisiace s bývaním, zabezpečovaním základných životných potrieb ako je strava, oblečenie, potreby do domácnosti.

11. Po zhodnotení vykonaného dokazovania prvostupňový súd určil výživné tak, aby sa matka podieľala zhruba polovicou na úhrade potrieb navrhovateľky a to za obdobie od XX. 02. do 31. 08. 2020 po 100,- Eur mesačne a od 01. 09. 2020 po 190,- Eur mesačne. Takto určené výživné považoval za primerané. Vzhľadom na to, že matka neuhrádzala výživné navrhovateľke, prvostupňový súd vyčíslil dlžné výživné za obdobie od XX. 02. 2020 do 30. 09. 2020 v celkovej sume 879,70 Eur to za 2/2020 v alikvotnej čiastky 89,70 Eur (za 26 dní) a za obdobie 3 až 8/2020 t. j. 6 mesiacov po 100,- Eur, za 9/2020 po 190,- Eur. Uviedol, že vzhľadom na súčasné pomery na strane matky je zrejmé, že túto čiastku nie je schopná uhradiť naraz, preto jej povolil uhradiť dlh v splátkach po 50,- Eur mesačne k rukám dcéry a zároveň určil podmienky splatnosti týchto splátok tak, že matka je povinná ich uhrádzať od právoplatnosti tohto rozsudku vždy spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia dlhu. Zároveň však súd stanovil, že ak matka čo len jednu splátku neuhradí riadne a včas, celý dlh sa stane zročným a bude ho musieť uhradiť naraz.

12. Doplňujúcim rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

13. V odôvodnení doplňujúceho rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľka podala na tunajšom súde dňa XX. 02. 2020 návrh, v ktorom žiadala, aby súd zaviazal povinnú, t. j. jej matku uhrádzať jej výživné po 260,- Eur mesačne od podania návrhu. Tunajší súd o návrhu navrhovateľky rozhodol rozsudkom dňa 23. 09. 2020, tak, že povinná matka je povinná platiť na výživu navrhovateľky ako jej dcéry výživné a to od XX. 02. 2020 do 31. 08. 2020 po 100,- Eur mesačne, od 01. 09. 2020 po 190,- Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci k rukám dcéry. Zároveň súd vyčíslil zameškané výživné ku dňu rozhodnutia súdu od XX. 02. do 30. 09. 2020 v sume 879,70 Eur a povolil matke uhradiť ho v splátkach po 50,- Eur mesačne k rukám dcéry, splatné spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky riadne a včas. Vec bola na odvolanie navrhovateľky predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Prípisom dňa 06. 05. 2021 bola vec vrátená tunajšiemu súdu na doplnenie rozsudku o výrok ohľadne zvyšku uplatneného nároku navrhovateľky a o náhrade trov konania. Okresný súd postupom podľa § 225 ods.1, ods.2 CSP v spojení s § 2 ods.1 CMP doplnil rozsudok o výrok ohľadne zvyšku uplatneného nároku navrhovateľky a o náhrade trov konania, ktorý bol vyhlásený na pojednávaní dňa 26. 05. 2021. Vo zvyšku nárok navrhovateľky okresný súd považoval za nedôvodný vzhľadom na ustálenie výšky výživného súdom v zmysle dôvodov uvedených v rozsudku zo dňa 23. 09. 2020. O trovách konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52 C. m. p., pretože nezistil okolnosti, na základe ktorých by priznal náhradu trov konania niektorému z účastníkov konania.

14. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že povinnej bude uložená povinnosť platiť navrhovateľke výživné od XX. 02. 2020 do 31. 08. 2020 po 160,- Eur mesačne a od 01.09.2020 po 260,- Eur mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a zmeškané výživné za obdobie od XX. 02. do 30. 09. 2020 v sume 879,70 Eur bude uložené povinnej zaplatiť jednorazovo k rukám navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

15. Podané odvolanie navrhovateľka odôvodnila tým, že má za to, že súd nesprávne posúdil vec a správne nevyhodnotil všetky dôkazy, ktoré boli do spisu doložené. Navrhovateľka v podanom odvolaní namietala, že je absolútne neprijateľné, aby povinná osoba, ktorá má príjem 969,53 Eur mesačne v čistom a otec navrhovateľky príjem 474,- Eur mesačne v čistom platila len tak nízke výživné. Poukázala pritom na to, že je bez príjmu. Prax nevykonáva platenú, ale iba v škole, nakoľko na predchádzajúce miesto praxe, kde pracovala v minulom školskom roku ju už nevzali, lebo tam prepúšťali. Poukázala tiež na to, že je absolútny nepomer, aby jej otec zo svojho príjmu platil výživné na jej sestru 120,- Eur mesačne a na všetky výdavky súvisiace s ňou, ktoré sú okolo 400,- Eur. A matka, ktorej príjem je zhruba 900,- Eur v čistom platila len výživné 190,- Eur mesačne. Navrhovateľka pokladá tiež za nesprávne určené výživné od XX. 02. 2020 do 30. 09. 2020, ktoré súd určil vo výške 100,- Eur mesačne. I keď počas krízy bola doma a mala menšie výdavky, nezakladá to dôvod na platenie nižšieho výživného. Vyjadrila tiež nesúhlas s rozhodnutím súdu, že povinná osoba má povolené zmeškané výživné splácať v splátkach po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným. Nevidí dôvod, aby sa zmeškané výživné splácala v splátkach.

16. Proti rozsudku okresného súdu podala tiež odvolanie povinná (matka navrhovateľky) domáhajúc sa jeho zmeny tak, že jej bude uložená povinnosť platiť na výživu navrhovateľky výživné v sume 30 Eur mesačne.

17. Podané odvolanie matka odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala pritom na ust. § 62 Zák. o rodine. Uviedla, že bolo jasne preukázané, že navrhovateľka je študentkou SOŠ X. v odbore mechanik - mechatronik. V rámci svojej výučby uvedená škola spolupracuje pri praktickej výučbe so spoločnosťou H., s. r. o., prevádzka Partizánske. Ide o platenú odbornú prax, kedy študent môže dosiahnuť plat vo výške 459,- Eur v čistom. Výška platu však závisí od množstva odpracovaných hodín na základe dohody o brigádnickej práci študentov. Navrhovateľka svojvoľne bez viny na strane spoločnosti H., s. r. o. prestala túto platenú odbornú prax vykonávať, čím stratila aj svoj potenciálny príjem, čo nemôže byť na ťarchu matky ako povinnej osoby. Matka tiež uviedla, nepoberá prídavky na navrhovateľku, ale iba na druhú dcéru F., ktorá

je zverená do jej osobnej starostlivosti. Konštatovanie súdu, že nim určené výživné je zhruba polovica na úhradu potrieb navrhovateľky by znamenalo, že mesačné potreby navrhovateľky sú cca 380,- Eur. To by znamenalo, že jej potreby v značnom rozsahu presahujú potreby nielen matky, ale v tomto prípade aj jej otca. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka by mala ďaleko vyšší životný štandard ako jej vlastný rodičia. Podľa informácií matky, je v súčasnosti navrhovateľka opätovne zamestnaná a to v Pekárni v Krupine. Matka poukázala na to, že od 01. 01. 2020 je zamestnaná v spoločnosti C. J. R., s. r. o., Solčany. V prílohe odvolania predložila potvrdenie o príjme od januára 2020 do septembra 2020, z ktorého vyplýva priemerný čistý mesačný príjem matky za vybrané obdobie vo výške 904,94 Eur, ktorý však dosahuje za 12 hodinové pracovné zmeny. Prvostupňový súd podľa jej názoru nedostatočne v odvolaní napadnutom rozsudku zdôvodnil, prečo práve sumu 190,- Eur mesačne je matka povinná platiť na výživu navrhovateľka od 01. 09.2020.

18. Matka ako povinná vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľky uviedla, že nezarába toľko, ako uviedla navrhovateľka vo svojom odvolaní. Uviedla tiež, že otec navrhovateľky reálne zarába viac, ako minimálnu mzdu. Že výdavky navrhovateľky v súvislosti so školou nie sú, nakoľko fyzicky do školy nechodí a na internáte nebýva. Navrhovateľka neuvádza pravdu, že je bez príjmu, nakoľko pracuje v pekárni - L. pekáreň, prevádzka Krupina. Poukázala tiež na to, že dala navrhovateľke 800,- Eur na jej vodičský preukaz.

19. K podanému odvolaniu matky sa vyjadrila navrhovateľka, ktorá zotrvala na ňou podanom odvolaní. K tvrdeniu matky, že svojvoľne zanechala prax vo firme XXXX/XXXX uviedla, že vo firme znižovali stavy počas pandémie. Ku koncu školského roka 2019/2020 jej skončila zmluva. Uviedla tiež, že okrem toho môže odpracovať len určitý počet hodín a nemá možnosť zarábať toľko, koľko uvádza matka, môže zarobiť maximálne 240,- Eur, keďže má týždeň prax a týždeň školu. Tým, že je stále doma, míňa sa viac energií, vody, takže aj náklady na domácnosť sú vyššie. Vzhľadom na celkovú situáciu prijala brigádu na pár dní do mesiaca pri balení chleba. Pripojila výplatnú pásku. Uviedla, že tam robí iba mesiac, aj to raz do týždňa na 4,5 hodiny pri balení chleba a pekárskych výrobkov. Za mesiac zarobila 82,86 Eur, aj to len preto, lebo trikrát v sobotu bola upratovať za kolegyňu. Pokiaľ matka napáda konštatovanie súdu, že nim určené výživné je zhruba polovica na úhradu potrieb navrhovateľky a že by to znamenalo, že jej mesačné potreby sú cca vo výške 380,- Eur mesačne, uviedla, že toto sú normálne výdavky, ktoré reálne má. Čo sa týka tvrdenia matky, že nepoberá na ňu rodinné prídavky, k tomu uviedla, že v čase vyhlásenia rozsudku prvostupňového súdu tieto poberala. Súd mal preukázaný príjem matky aj u bývalého zamestnávateľa aj súčasného. Z tohto príjmu je zrejmé, že jej príjem je v priemere 900,- Eur v čistom mesačne. Pokiaľ matka v odvolaní uvádza, že žiada určiť výživné na 30,- Eur mesačne, toto pokladá za urážlivé a ponížujúce, keďže navrhovateľka má vyššie náklady ako jej sestra.

20. Na vyjadrenie matky (povinnej osoby) k podanému odvolaniu navrhovateľka navrhovateľka reagovala odvolacou replikou, v ktorej poukázala na to, že príjem jej otca je 474,- Eur v čistom mesačne a reálne nezarába viac.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 65 CMP, bez ohľadu na dôvody odvolania podľa § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacím rozsudkom okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa základné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

25. Podané odvolanie tak navrhovateľky, ako aj povinnej osoby (matky navrhovateľky) nebolo dôvodné. Odvolateľky žiadnym spôsobom argumentami uvádzanými v ich odvolaniach nespochybnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že v podaných odvolaniach neboli uvedené žiadne skutočnosti, okolnosti, alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

26. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité hlavné aspekty, ktorými reaguje na najzásadnejšie argumenty odvolateľiek uvedené v ich odvolaniach.

27. Prvostupňový súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že mesačné výdavky navrhovateľky sú priemerne v sume 380,- Eur. Okresný súd správne uzavrel, že matka navrhovateľka by sa mala podieľať na výdavkoch navrhovateľky v rozsahu 1/2, a teda správne uložil navrhovateľke povinnosť platiť na výživu jej dcéry od 01. 09. 2020 výživným v sume 190,- Eur mesačne.

28. Prvostupňový súd tiež správne prihliadol na to, že v súvislosti s pandémiou Corona vírusu došlo k zmene vo výdavkoch navrhovateľky, kedy uvedené výdavky mala do marca 2020, následne z dôvodu karantény a školských prázdnin do augusta 2020 pravidelné výdavky súvisiace so školou jej odpadli a že navrhovateľka mala do marca 2020 príjem z vykonávania praxe, a teda správne určil diferencovane výživné za obdobie od XX. 02. do 31. 08. 2020 po 100,- Eur mesačne a od 01. 09. 2020 po 190,- Eur mesačne.

29. Pokiaľ povinná (matka navrhovateľky) v podanom odvolaní navrhovala, aby jej bola uložená povinnosť platiť na výživu navrhovateľky výživné v sume 30,- Eur mesačne, tak táto jej požiadavka s ohľadom na jej priemerný mesačný príjem v sume 900,- Eur v čistom nebola dôvodná. Súdom prvej inštancie určené výživné zo strany matky navrhovateľky je primerané príjmu povinnej matky navrhovateľky. Navrhovateľkou je toto výživné reálne spotrebovateľné a to aj z toho pohľadu, že navrhovateľka mieni pokračovať v ďalšom štúdiu (navrhovateľka po podaní odvolania do súdneho spisu doložila potvrdenie Fakulty strojného inžinierstva v Brne).

30. Pokiaľ matka poukazovala na to, že navrhovateľka počas štúdia na strenej škole absolvovala platenú prax a že je zamestnaná v Pekárni v Krupine, tak táto námietka nie je dôvodná. Prvostupňový súd prihliadol na príjem navrhovateľky za absolvovanú platenú prax a diferencovane určil výživné za obdobie od XX. 02. do 31. 08. 2020 po 100,- Eur mesačne a od 01. 09. 2020 po 190,- Eur mesačne. Čo sa týka nepravidelného príjmu v Pekárni v Krupine, ide nepravidelný príjem na výživu odkázaného dieťaťa. Dieťa napriek tomuto ojedinelému (príležitostnému) príjmu nie je schopné sa samostatne živiť, a to ani čiastočne.

31. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

32. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 52 CMP, a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).